

Speech Bart De Wever tijdens de Meeting in Brugge op 27 april 2014

Beste kandidaten, beste militanten, beste vrienden, Gisteren was er hier een congres over de N-VA, vandaag is er een congres van de N-VA. En ook al vind ik het persoonlijk wel vriendelijk dat anderen hun mensen voorlichten over ons, ik denk dat we dat zelf beter kunnen.

Sta me toe van een mondje Engels te spreken om een Britse politica te citeren: "I always cheer up immensely if an attack is particularly wounding because I think, well, if they attack one personally, it means they have not a single political argument left". Ik ga u niet zeggen van wie dat citaat is, alleszins niet van een dame in deze zaal. Maar op dat punt had ze alvast zeker en vast gelijk: we moeten niet te veel aandacht besteden aan wie ons aanvalt, want als ze dat doen is het alleen een teken van zwakte.

Wij doen geen zwakgebod, wij doen een sterkgebod. Wij houden bijeenkomsten over onze eigen voorstellen, niet over die van een ander. En als we dat kunnen, hebben we dat aan jullie te danken. Want jullie zijn de N-VA. Een partij van vlees en bloed. Een partij die leeft van de inzet van jullie allemaal. Jullie waren er op ons prachtig nieuwjaarsfeest in Gent, jullie waren er op ons onvergetelijk congres in Antwerpen, en jullie zijn er vandaag op de start van onze campagne in de derde grootste stad van Vlaanderen, het wondermooie Brugge. Het geeft me zoveel moed en vertrouwen van jullie telkens zo massaal samen te zien.

Moed en vertrouwen, daar komt het op aan. Zeker nu, op de vooravond van de grootmoeder van alle verkiezingen. Want op 25 mei legt de kiezer voor de komende 5 jaar de krachtsverhoudingen vast: Vlaams, federaal en Europees. De keuze van de kiezer is dus van cruciaal belang. Het is aan ons om hem/haar de komende weken te overtuigen om zich niet bang te laten maken. Om een positieve keuze te maken. Een keuze voor verandering, verandering voor vooruitgang. Een keuze voor de N-VA.

Op het Vlaamse niveau hadden we de kiezer normaal gezien veel goed nieuws te melden. Want Vlaanderen is spaarzaam geweest en heeft zijn budget al jaren in evenwicht. We realiseerden dat evenwicht na de financiële crisis, samen met Beieren, als eerste en enige regio in Europa. Dat lukte dus zeker niet vanzelf, maar enkel door de vinger strak op de knip te houden. En de man met die vinger op de knip, was Philippe Muylers. De Vlaamse administratie rekende uit dat Vlaanderen door dit beleid naar een overschot zou gaan van niet minder dan 1,9 miljard euro tegen 2019.

Bijgevolg zou deze speech nu kunnen gaan over onze ideeën voor de vorming van een sociale investeringsregering op het Vlaamse niveau. Maar helaas, toen kwam de 6de staatshervorming. Duizend bladzijden federale wetgeving om de bevoegdheidsverdeling in dit land nog onbegrijpelijker en moeilijker te maken. Sommigen beweren zelfs dat je er eerst een vol jaar moet op studeren vooraleer je het snapt. Het moet dus zijn dat het wel héél ingewikkeld is. Maar 1 ding is bijzonder duidelijk: voor de bevoegdheden die Vlaanderen krijgt, komen niet de nodige middelen over. De Vlaamse administratie telde het uit: in plaats van een overschot

van 1,9 miljard euro, kijken we nu aan tegen een put van meer dan een half miljard euro.

De goede leerling wordt dus niet beloond, maar bestraft. Om de woonbonus te kunnen behouden, om onze plannen voor een verhoogd kindergeld uit te voeren, om onze ouderen goed te kunnen verzorgen en om een goed activeringsbeleid te kunnen voeren voor jongeren en 50 plussers, zullen we opnieuw serieus moeten gaan besparen. Wat Di Rupo niet kan – minder geld uitgeven – dat schuift hij gewoon door naar ons. Maar geen nood, wij zullen de handschoenen oprapen. We hebben bewezen dat we het kunnen en we zullen het opnieuw doen. Wij zullen strak op de werkingskosten van de overheid blijven besparen, want de sociale noden in Vlaanderen zijn groot. Met de N-VA zal Vlaanderen het nodige doen om die te lenigen. Niet alleen voor de nieuwe bevoegdheden, maar ook voor de bestaande noden in welzijn en in het onderwijs.

Voor ons onderwijs zal het overigens niet volstaan om de nodige middelen te kunnen investeren. De N-VA is de garantie dat die middelen ook aan de juiste prioriteiten zullen worden besteed. En dat is voor onze toekomst van het grootste belang. Ik ben zelf de zoon van een spoorwegarbeider. Mijn vader heeft nooit hogere studies kunnen doen. Vlaanderen heeft die kans wel gegeven aan zijn kinderen. En mijn vader begreep heel goed hoe kostbaar dat was. Als ik hier vandaag voor u sta, heb ik dat te danken aan hem én aan de Vlaamse gemeenschap die mij het beste onderwijs van de wereld quasi gratis heeft aangeboden. Ik wil die kansen ook aan mijn kinderen geven. Meer nog, ik eis dat. Ik eis het voor hen en ik eis het voor alle kinderen in Vlaanderen. Alle kinderen: of ze hier geboren zijn of niet, of ze nu rijke ouders hebben of niet, of ze nu gemakkelijk kunnen studeren of niet. In ons Vlaanderen krijgt iedereen kansen, iedereen moet mee.

De huidige Vlaamse regering nam een reeks goede maatregelen om ons onderwijs te versterken. Ik denk in het bijzonder aan de invoering van de taalscreenings tussen het kleuter- en het lager onderwijs en tussen het lager en het middelbaar. Die kunnen leiden tot taalbadklassen en bijspijkerlessen. We hebben daar zwaar op aangedrongen en we zijn blij dat het beslist is. Want de Nederlandse taal verbindt ons allemaal. Kinderen goede onderwijskansen geven, begint met hen goed Nederlands te leren als dat nodig is. Ook de beslissing om leerlingen beter te oriënteren naar de juiste studiekeuze is een goede zaak, evenals de versterking van wetenschap en techniek in het basisonderwijs en in de eerste graad van het middelbaar. Laat het duidelijk zijn: deze hervorming juichen wij toe en hebben wij enthousiast mee goedgekeurd. MAAR, laat het evenzeer duidelijk zijn dat er met de N-VA na 25 mei geen tweede VSO-operatie komt. Wij willen meer investeren in het technisch en het beroepsonderwijs, want Vlaanderen heeft jongeren nodig met technisch talent. Maar, read my lips: met de N-VA zal het ASO nooit afgeschaft worden! Tene quod bene, behoud wat goed is. Wij laten onze kinderen nooit in een eenheidsworst draaien.

Vlaanderen moet geld zoeken om te investeren in onderwijs. Veel geld. Maar Vlaanderen moet dit geld niet uitgeven aan structuren en de hervorming van structuren. We moeten wel dringend onze schoolgebouwen opknappen en moderniseren, en we moeten geld zoeken om snel nieuwe scholen bij te bouwen. Daarnaast moeten we investeren in de ruggengraat van ons onderwijs: onze duizenden leerkrachten die er dag in dag uit tegenaan gaan. Zij verdienen meer

respect. Dat wil zeggen: minder betutteling en een betere omkadering. Stenen en mensen, daar moeten we onze centen in steken, niet in nutteloze structuurhervormingen. Een stem voor de N-VA is hiervoor de sterkste garantie. Maar wat zijn we met goed gevormde jongeren in een land waar de private jobcreatie volledig is stilgevallen? In een land waar het aantal bedrijfsfaillissementen op een record staat en waar de werkloosheid hand over hand toeneemt. Als we onze kinderen écht een toekomst willen bieden, dan moeten we de Vlaming overtuigen om NU voor verandering te kiezen. Het is nu of nooit. Op 25 mei is de keuze klaar en duidelijk: verder doen met het PS-model of kiezen voor het N-VA model.

We moeten de Vlaamse kiezer dus heel duidelijk maken wat die keuze inhoudt:

- Het is almaar zoeken naar nieuwe belastingen OF eindelijk durven besparen;
 - Het is de bodem onder onze welvaartstaat verder laten weggraven OF zuurstof geven aan mensen die werken, sparen en ondernemen;
 - Het is de mensen wijs maken dat het allemaal van zelf wel in orde komt OF de moed hebben om de nodige sociaaleconomische hervormingen door te voeren;
 - Het is de Vlamingen nog eens minoriseren in een regering Di Rupo II OF als Vlaamse partijen de handen in elkaar slaan om de Vlamingen eindelijk het beleid te geven waarvoor ze kiezen;
 - Het is nog eens 5 jaar aankijken tegen de blokkering van het Belgisch federalisme OF durven evolueren naar het confederalisme.
- Maar, beste vrienden, ik vrees dat we de kiezer ook duidelijk zullen maken wat het N-VA model NIET inhoudt. Want we hebben tegenwoordig nogal last van veel ongewenste woordvoerders. Ik kan het ergens wel begrijpen: wie niet verder komt dan een “welgemeende sorry” en een “volgende keer beter”, praat natuurlijk liever niet over het bilan van de eigen regering Di Rupo I. En dus gaan ze proberen om de kiezer bang te maken: met de N-VA komt er chaos, met de N-VA komt er een sociaal bloedbad... u kent de twee riedels ondertussen al wel.
- Het zou wel eens kunnen dat de komende weken bij het volgen van de debatten en het horen van allerlei verklaringen de stoom uit uw oren komt. Daarom roep ik u allen op tot een waardige kiesstrijd. Verlaag u niet tot het niveau van sommige tegenstanders. Wij moeten beter zijn dan dat. De waarheid is onze beste vriend. En mensen herkennen de waarheid wel als ze die horen. Onze opdracht is dus om die waarheid te vertellen.
- Vertel waarom moedige hervormingen nodig zijn. Dat we de patronale lasten op arbeid moeten verlagen om weer jobs te creëren. Dat we het overheidsbeslag moeten afbouwen om onze sociale zekerheid te kunnen behouden. Dat we moeten ingrijpen om de pensioenen van morgen te kunnen betalen.

Maar, vertel ze ook dat wij de personenbelasting en de werknemersbijdragen vanaf dag één beginnen verlagen. Dat alle mensen met een loon tot 3000 euro er netto onmiddellijk op vooruit zullen gaan en dat tegen 2019 iedereen die werkt netto veel meer zal overhouden.

En vertel ten slotte, dat de N-VA niemand in de steek laat. Dat we de laagste pensioenen en de leeflonen onmiddellijk willen verhogen tot boven de Europese armoedegrens, iets wat de regering Di Rupo wel beloofde maar niet heeft

gerealiseerd. Vertel dat we de werkloosheid weliswaar willen beperken in de tijd, maar dat dit niet geldt voor 50 plussers en dat wij tegelijk veel meer willen inzetten op activering. Vertel dat we weliswaar de index willen hervormen tot een systeem dat geen jobs vernietigt, maar dat we de automatische index uiteraard wel behouden voor pensioenen en uitkeringen.

Kortom, vertel de waarheid over onze voorstellen. Wij willen dit land sociaaleconomisch gezond maken en via het confederalisme die gezondmaking veilig stellen. Wij willen op die manier de Vlamingen het beleid geven waarvoor ze gekozen hebben, morgen en overmorgen. Daarom vraag ik de komende weken uw inzet. Laat u alstublieft niet in slaap wiegen door peilingen, elke stem moet binnengehaald worden. Het is aan ons om de Vlamingen te overtuigen om moedig te kiezen voor verandering. Verandering voor vooruitgang.